

Enguany, sí ; Dragons !

La Lliga Mundial de Futbol Americà debuta a Barcelona.

L'estadi olímpic porta mala sort. És obvi. Plogué quan el van inaugurar i ha plogut el dia que inauguraren la Lliga Mundial de Futbol Americà. Amb les càmeres de l'ABC transmetent en directe per als Estats Units. I 20.700 persones a les grades. Una xifra enorme si es té en compte el temporal i si es pensa que al bàsquet va menys gent.

Els organitzadors havien previst un espectacle típicament americà i van desplaçar fins a Barcelona des d'una potent banda musical de la universitat d'Ohio, fins als senyors encarregats de pintar sobre la gespa de l'estadi el cap d'un dragó (no d'un drac: d'un dragó), els anagrames de la Lliga Mundial i la paraula "Barcelona" al darrere de cada porteria. El que no s'havia previst era quin seria el resultat del primer partit del nou Barça. Però, per a l'entusiasme generalitzat, els Dragons van abatussar els New York Knights per un contundent 19 a 7, que podia haver estat 19 a 0 si els americans no arriben a aconseguir en l'últim minut de joc el seu *touch-down*.

Clar que parlar dels americans, en aquest cas és voluntarista. Tothom ho és d'americà en aquesta Lliga. Als Dragons només hi ha un català, Xisco Marcos i un espanyol. Tota la resta són jugadors professionals vinguts directament dels Estats Units. De fet ja es parla de la connexió entre els Dragons i l'equip del Boston College. L'entrenador principal del Barcelona, Jack Bicknell ho va ser de l'equip de Massachussets i s'ha

portat amb ell bona part del seu equip tècnic i dels jugadors.

Aquest fet no sembla, però, que haja afectat per a res al públic que, des del primer moment es va identificar del tot amb aquest nou equip barceloní. Malgrat la pluja, el fred i l'escassa intenció de l'estadi, on el cafè pràcticament s'havia esgotat a la mitja part. Les poques pancartes inicials ("¡Endavant Dragons!", una enorme senyera amb la paraula "Catalonia", una del COC i un parell dels residents americans que saludaven les seues famílies) es van veure compensades pels crits d'ànim que es van començar a sentir bon punt els Dragons posaren en marxa la maquinària, en el segon dels quatre quarts que dura el partit.

Aquest segon quart va ser la clau de la victòria. En el primer els novaiorquesos van aguantar el baló i van dominar la situació. En el segon, però, arribà l'espectacle. La defensa dels Dragons s'esquitllava una vegada i una altra darrere les línies dels Knicks i destruïa les seues possibilitats d'atac. Fins a tres intercepcions van arribar a fer els barcelonins que aprofitaren el canvi de joc per deixar KO sense misericòrdia els seus adversaris. El *runningback* Paul Palmer i el *wide receiver* Geno Taylor van fer pujar els primers punts al marcador. Va ser, però, el tercer *touch-down* el que va aixecar el públic dels seients. El *quarterback* titular dels Dragons, Scott Erney dirigia una jugada d'atac a la vora mateixa de la

Barcelona tindrà tota l'espectacularitat del futbol americà.

JORDI MORERA

línia d'anotació dels Knicks. Quan va rebre la pilota feu un engany amb un dels seus jugadors atacants, sobre el qual es van llançar els defenses de Nova York. Erney mentrestant girà ràpidament a la dreta i s'esmunyí pel forat que havien deixat els defenses, amb la pilota protegida als seus braços. Quan els contrincants se'n van adonar ja era massa tard. Dos canvis de ritme per desmuntar els últims defenses i Erney es va llançar sobre la

línia de gol, cosa que va fer embogir l'estadi. Va ser una jugada antològica que molts espectadors no pogueren evitar comparar amb jugades dels grans d'aquest esport, com ara John Elway o Joe Montana.

A partir d'aquí, i després d'una agraïda retirada als vestuaris per la mitja part, el partit ja no tingué història. Sobre el camp només hi havia els Dragons controlant el joc. I el públic entretenint-se inventant

consignes i celebrant el triomf amb l'ona mexicana. Al banc alguns dels jugadors només tenien ulls per mirar al·lucinat la seua nova afició. Als Estats Units, en general, el públic és molt més fred i les bengales, les cançons i les palmes rítmiques no solen formar

partit en la pista d'atletisme incitant els espectadors a animar els de Barcelona. Però les animadores fan la seua feina abillades amb el mínim imprescindible: una falda tan curta com les dimensions mínimes permeten i un jersei que sembla encollit després

cans que es desplaçaren fins a Barcelona per cobrir el partit consideraven el seu treball com a bo.

Al final del partit, tres hores després de l'inici de l'espectacle, el públic es retirava eufòric de l'estadi: "aquest any, sí. Ho guanyarem tot: la Lliga de

van protagonitzar un altre espectacle insòlit però també típicament americà: tots es van posar de genolls i van resar junts una curta oració dirigida per l'entrenador. Després, l'arribada de l'amo de l'equip, l'empresari barceloní Josep M. Figueres, va ser rebuda

De Califòrnia a Barcelona, de Frankfurt a Montreal

La Lliga Mundial de Futbol Americà ha nascut com a mitjà d'expansió de la National Futbol League, la prestigiosa lliga nacional americana. En la Lliga Mundial participen tres equips europeus (Barcelona Dragons, Frankfurt Galaxy i London Monarchs), un del Quebec (Montreal Machines) i sis dels Estats Units: els Surge de Sacramento (la capital de Califòrnia), els San Antonio Riders de Texas, els Orlando Thunderbolts, de Florida, els New York Knicks (que juguen a l'estadi dels Giants), els Skyhawk, de Raleigh-Durban (Carolina), i els Birmingham Fire

Tots els equips han estat triats en un *draft* celebrat a Orlando per tal de garantir la seua igualtat sobre el terreny de joc. Malgrat això, després de la primera jornada ja s'han destacat pel seu joc els Dragons de Barcelona i els Montreal Machines.

La temporada regular durarà fins al mes de juliol. Els Dragons jugaran els seus pròxims partits a Barcelona el 14 d'abril contra l'equip de Florida i tres diumenges del mes de maig. Diumenge passat van disputar el seu segon partit al camp quebequès de Montreal.

TV-3 s'ha fet amb els drets de retransmissió dels partits del Barcelona, que comparteix amb l'ABC, una de les tres grans cadenes nord-americanes de televisió, l'USA TV (televisió per cable) i l'Eurosport (cadena europea d'esports via satèl·lit). TV-3, però, trasmet els partits dels Dragons a través del Canal 33 i per aquesta causa els telespectadors valencians es quedaran sense poder veure'ls, tret que rectifiquen i els programen per la primera cadena catalana o que Canal 9 decidisca oferir-los també.

V.P.

Els Barcelona Dragons tenen moltes possibilitats de guanyar la Lliga mundial. JORDI MOREIRA

part del seu repertori. Curiosament el jove públic barceloní sí que coneix el ritual americà i, per a sorpresa de tothom, va rompre a cridar "Defense! Defense!" a la primera ocasió en què els Knicks es van plantar a menys de la línia de 20 iardes de l'equip local.

Les que van aguantar el temporal com van poder van ser les *cheerleaders*. L'equip de les animadores (aquest sí que era quasi completament català), van passar-se tot el el

d'un passi imprudent per la rentadora. Van aguantar com van poder i cada vegada que es podien retirar al vestuari buscaven amb afany tovalles o mantes amb les quals tapar-se i assecar una mica el seu incipient constipat. Van complir a la perfecció, malgrat que les dues entrenadores, *cheerleaders* americanes de tradició, protestaven i les esbroncaven cada vegada que podien. En canvi la vintena llarga de periodistes ameri-

futbol, la Copa d'Europa de bàsquet i la Lliga mundial de futbol americà". Alguns semblaven una mica preocupats per la derrota del Barça de futbol però ningú dubtava que els Dragons tenien un bon equip, capaç de crear un gran espectacle i de situar-se per davant en la classificació de la temporada regular.

Els jugadors, per la seua banda, es van retirar eufòrics entre dues línies d'animadores. A l'entrada dels vestuaris

amb aclamacions i crits sincopats que feien oblidar la polèmica que havia acompanyat la setmana prèvia al partit polèmica moguda per unes declaracions de l'amo al setmanari esportiu americà *The National*. Figueres hi va dir que a ell de l'equip només li interessava el negoci. La nit de diumenge 24 de març, però, ho desmentia una vegada i una altra amb la seua presència i el seu entusiasme pel joc de l'equip. **Vicent Partal**

